

VIETNAMESE A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
VIETAMIEN A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
VIETNAMITA A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 10 May 2004 (afternoon)

Lundi 10 mai 2004 (après-midi)

Lunes 10 de mayo de 2004 (tarde)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Hãy viết bình giải **một trong hai** văn bản sau đây:

1 (a)

ĐI TÌM HÒA BÌNH VỚI LOÀI KIẾN

Chép đến đây, tôi xin mở một dấu ngoặc để nói qua loa về cái lý tưởng và công
trạng của các anh em Châu-chấu Voi. Họ là những kẻ trước tiên đã xướng xuất
lên cái thuyết hòa bình, không một loài nào nên chiến tranh với loài nào. Khi bọn
Châu-chấu Voi gặp tôi và Trũi đương làm thủ lĩnh thôn Châu-chấu, có xảy ra
5 một cuộc lưu huyết với họ, là cái lúc họ bắt đầu làm công việc hòa bình. Nếu
ngày ấy tôi biết mà hoạt động ngay với họ thì đã chẳng phải ở rỗi mấy năm tại ấp
Xiển-tóc và bị tù một năm trong hang Bói - cá. Tất cả đàn Châu-chấu Voi đóng
một nơi, chỉ củ hai mươi anh khỏe mạnh nhất cùng với Trũi đi khắp năm châu,
bốn bể. Họ đi cũng đã nhiều đường đất, gặp cũng đã khá lắm người. Ở đâu nghe
10 nói thế, người ta đều thích lắm. Nhưng nếu muốn đi cùng trời thì không thể đi
nổi. Quanh quần chỉ mới qua được mấy xứ Éch Nhái, Châu-chấu, Bọ-xít,
Xâu-róm, Bọ-bèo. . . Khi đi mấy xứ đó, họ kinh nghiệm được rằng: người ta, ai
cũng ưa hòa bình, ai cũng chỉ thích được yên ổn làm ăn. Cái việc đánh nhau
mất mạng là việc bần cùng. Vậy thì chỉ cần tìm mấy người thật tài giỏi, thật anh
15 hùng, họp lại, thảo một tờ hịch, gởi đi khắp mọi nơi, cho tất cả bản dân thiên hạ
đều biết. Thế là xong. Nhưng đi từ ngày ấy anh em vẫn chưa thêm được ai nhập
bọn. Mà lại hụt đi nhiều. Phải lặn lội sông nước, bị lam sơn chướng khí và thủy
thổ bất phục, mắc bệnh mà chết mòn mất mười anh Châu-chấu Voi. Đến hôm
20 vừa đây, cả bọn liều lĩnh bơi ngang sông - con sông mà Bói-cá quắp tôi qua - để
sang xứ Kiến thì bốn anh Châu- chấu Voi vùng vẫy không nổi, bị cuốn theo
dòng nước mất! Thành thử chỉ còn vồn vẹn có sáu anh Châu-chấu Voi. Một anh
Đế trũi, một anh Xiển-tóc, và bây giờ có mèn tôi thêm vào. Chín mạng cả thảy.

Tại sao bọn nấy lại phải cực nhọc vượt sông vượt bể mà lần mò sang xứ Kiến?
Ấy là vì một lẽ. Xưa nay, loài Kiến, tuy thuộc vào các hạng sinh vật nhỏ trong
25 hoàn cầu, nhưng lại đông đúc và ghê gớm nhất. Bởi vì khắp thế giới, từ xó bếp
cho đến bàn ăn, từ đồng ruộng cho tới rừng núi, không ở đâu là không có các loài
Kiến. Rất nhiều thú Kiến: Kiến đen, Kiến Kim, Kiến Bọ-dọt và vân vân, còn
nữa,
nhiều không thể kể xiết được. Loài kiến là biểu hiệu của những tính gan góc nhất,
30 chịu khó nhất, kiên nhẫn nhất, lo xa nhất và cũng ích kỷ, gàn bướng nhất thế gian.
Chúng có một xứ riêng để cai trị các thú Kiến trong hoàn cầu. Chúng tôi chỉ sang
xứ Kiến để thương thuyết với Chúa Kiến, cùng thảo hịch hòa bình rồi sai dân
Kiến truyền đi mọi nơi. Như thế, chẳng bao lâu thiên hạ sẽ biết hết. Chỉ có Kiến
mới làm nổi được cái công việc truyền tin to rộng như thế. Bởi vì có cái giống
35 Kiến đen chuyên môn việc thông tin, rất nhạy.

Tô Hoài

(Trích **Đế Mèn Phiêu Lưu Ký** NXB Văn Học, Hanoi, 1960)

Trình bày ý chính của đoạn văn trên đây trích trong truyện ‘ Dế Mèn Phiêu Lưu Ký’ của nhà văn Tô Hoài.

Hãy phê bình kỹ thuật kể chuyện của tác giả trong đoạn văn này.

Hãy phê bình cách dùng từ ngữ để diễn tả ý nghĩa của tác giả.

Sau khi đọc xong bài này, anh/ chị hãy có suy nghĩ gì về nội dung đoạn văn trên?

1(b)

CHÂN QUÊ

Hôm qua em đi tỉnh về,
Đội em ở mãi con đê đầu làng.
Khăn nhung quần lĩnh rộn ràng,
Áo cài khuy bấm, em làm khổ tôi!
5 Nào đâu cái yếm lụa sồi,
Cái dây lưng đũi nhuộm hồi sang xuân?
Nào đâu cái áo tú thân?
Cái khăn mỏ quạ, cái quần nái đen?
Nói ra sợ mất lòng em,
10 Van em em hãy giữ nguyên quê mùa.
Như hôm em đi lễ chùa,
Cứ ăn mặc thế cho vừa lòng anh.

Hoa chanh nở giữa vườn chanh,
Thầy u mình với chúng mình chân quê.
15 Hôm qua em đi tỉnh về
Hương đồng gió nội bay đi ít nhiều.

Nguyễn Bính

(trích trong tập Thơ Tình Nguyễn Bính, Nhà xuất bản VănHọc, Hà Nội, 1998)

Qua bài thơ này, tác giả đã bày tỏ những ý gì?

Hãy nói qua về thể loại bài thơ và liên hệ đến đề tài của bài thơ.

Hãy bình giải cách dùng từ ngữ diễn tả ý nghĩa trong bài thơ này của tác giả.

Sau khi đọc xong bài thơ này, anh/chị hãy viết lại cảm tưởng của anh/chị đối với bài thơ này?